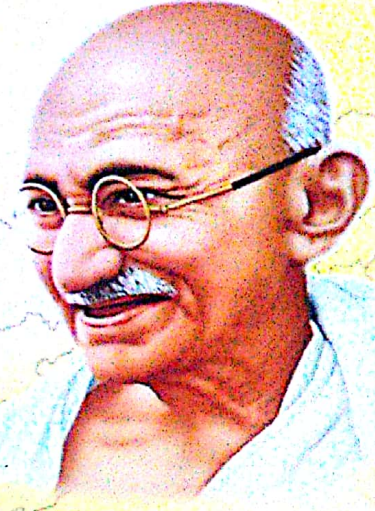
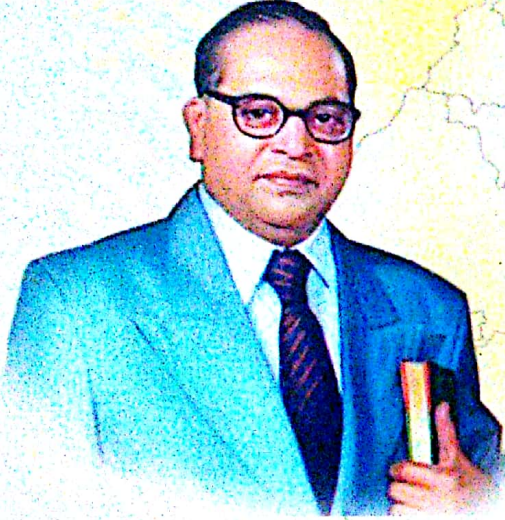

Special Issue
Jan -2016

ISSN -2250-0383
IMPACT FACTOR - 0.421

International Multi Disciplinary Research Journal

शोधांकन

भारताच्या जडणघडणीत
महात्मा गांधी आणि डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर
यांचे योगदान

प्रकाशक
डॉ. प्रदीप पाटील

संपादक
डॉ. दत्तात्रय वाबळे

अ.क्र.	नाव	शीर्षक	पा.क्र.
34	डॉ. फुलचंद भा. सलामपुरे	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांची राज्य समाजवादाची संकल्पना	106 - 10
35	प्रा.नंदा राशिनकर	महात्मा गांधी आणि महिला सबलीकरण	109 - 110
36	डॉ. संदीप सांगळे	प्रेरक विचारांचा स्रोत: डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर	111 - 112
37	डॉ. बेग रेहानाआरा ईस्माइल	महात्मा गांधी आणि डॉ.आंबेडकर यांचे वैचारिक साम्य व भेद	114 - 115
38	डॉ. सुरेश बी. ढाके श्री. राजरत्न भिमराव पोहेकर	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे कृषीविषयक विचार	117 - 120
39	डॉ. प्रभाकर जगताप	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचा शैक्षणिक ठेवा...	121 - 122
40	कु. जयश्री प्रल्हाद शिंदे डॉ. सुहास सखाराम पाठक	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचे शैक्षणिक विचार व कार्ये	125 - 127
41	प्रा.डॉ. प्रिया भा. बोचे	महात्मा गांधी आणि महिला सक्षमिकरण	128- 129
42	प्रा. डॉ. राजु भागाजी वनारसे	डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर आणि भारतीय संविधान	130- 133
43	डॉ.विनोद बाबुराव बोरसे	“डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर आणि कामगार चळवळ”	134- 136
44	प्रा. संजय पंढरीनाथ गायकवाड	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे आर्थिक योगदान	137- 139
45	प्रा.संजय पां. हराळे	महात्मा गांधी आणि महिला सक्षमिकरण	140- 141
46	प्रा. दुधकवडे एस.आर	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर आणि कामगार चळवळ	142- 143
47	प्रा.राजकुमार रिकामे,	डॉ.बाबासाहेब आंबेडकरांचे संसदीय लोकशाहीतील योगदान	144- 145
48	डॉ. किशोर एन.धाबे	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर आणि दलित शेतकरी कामगार कष्टकरी चळवळ	146- 146
49	प्रा. दिगंबर गंगावणे	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे आर्थिक आणि शैक्षणिक योगदान	147- 148
50	प्रा. डॉ. उमाकांत राठोड	म. गांधी यांचे स्वातंत्र्य लढ्यातील योगदान	149- 151
51	डॉ. सुरेश बी. ढाके श्री. राजरत्न भिमराव पोहेकर	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे कृषीविषयक विचार	152- 156
52	प्रा. पाटील सोमनाथ वसंतराव	महात्मा गांधीजींचे आर्थिक विचार आणि शाश्वत विकास	157- 160
53	प्रा. श्रीमती विजया जाधव	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर आणि सामाजिक न्याय	161- 163
54	प्रा. रविंद्र सुदाम भगत	सामाजिक न्यायाच्या संवर्धनाबाबत डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे योगदान	164- 166
55	प्रा. धिरज भिमशा शाखापुरे	महात्मा गांधीचे शिक्षण विषयक विचार	167- 169
56	प्रा साळवे जी	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे आर्थिक विचार व योगदान	170- 172
57	प्रा. रवंदळ भाऊसाहेब बाबुराव	महात्मा गांधीजींचे अर्थ विचार	173 -174
58	डॉ. किरण प्रकाश काळे	राष्ट्रीय उभारणीत डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचे योगदान	175 -176
59	डॉ.पानसरे आर.आर. प्रा. गायकवाड विजय विष्णु	डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांचे राष्ट्रीय एकात्मता विषयीचे विचार	177 -179
60	प्रा. मिलिंद विठ्ठल खांदवे	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर व सामाजिक न्याय	180 -182
61	प्रा. सचिन अभिमन्यू ओहोळे	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचेस्त्रिवादी विचार	183 -185
62	प्रा. राहुल पंडित	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी स्वतंत्र मजूर पक्षाच्या माध्यमातून उभारलेली शेतकरी चळवळ	186 -189
63	प्रा. सचिन गोवर्धन कांबळे	भारतीय स्वातंत्र्य चळवळीत मा.गांधीजींचे सत्याग्रह तंत्र: एक अभ्यास	190 - 191
64	श्री. विष्णू बाळकृष्ण वहाटुळे	महाराष्ट्राच्या जडणघडणीत डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या शैक्षणिक विचारांचे योगदान. एक ऐतिहासिक अध्ययन	192 -194
65	श्री. अनिल संपतराव जाधव	प्रज्ञासूर्य डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर — एक समाजशास्त्रज्ञ	195 -197
66	मनिषा खरे	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे आर्थिक योगदान	198 -200
67	रंदिल विलास कचरू	डॉ.बाबासाहेब आंबेडकरांचे शैक्षणिक विचार	201 -202

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी स्वतंत्र मजूर पक्षाच्या माध्यमातून
उभारलेली शेतकरी चळवळ:-

प्रा. राहुल पंडित

राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख
श्री शिवछत्रपती महाविद्यालय, जुन्नर.

प्रस्तावना:-

सामाजिक व आर्थिक दृष्टिकोनातून सर्वहारा वर्गांना संघटित करून त्यांचे प्रश्न सोडविण्यासाठी एक क्रांतिकारक चळवळ डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी स्वतंत्र मजूर पक्षाच्या माध्यमातून उभारली. ती जशी सामाजिक चळवळ होती, तशीच आर्थिक व राजकीय स्वरूपाची सुध्दा होती. या पक्षाच्या जाहीरनाम्यात व पक्ष कार्यक्रमात हा सर्वहारा वर्ग मध्यवर्ती बघावयास मिळतो. काँग्रेस हा जमीनदार व भांडवलदार वर्गाचा पक्ष असून तो या वर्गाच्या हिताची ठोस कोणतीच धोरणे घेणार नाही. हे अनेक भांडवलदार वर्गांचा पक्ष असून तो या वर्गाच्या हिताची ठोस कोणतीच धोरणे घेणार नाही. हे अनेक प्रसंगातून दाखवून देण्याचे काम डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी केले. वर्गीय जाणिवेवर आधारित राजकारण करित असतांना शेतकरी, शेतमजूर, कष्टकरी, कामगार, स्त्रिया, अस्पृश्य वर्गांच्या आर्थिक व सामाजिक राहणीमानात सुधारणा घडवून आणण्यासाठी अनेक लढ्यांची व क्रांतिकारक चळवळींची निर्मिती केली. जोपर्यंत शेतकऱ्यांच्या आर्थिक परिस्थितीत आमूलाग्र बदल होऊन सुधारणा होणार नाही, तोपर्यंत हा देश खऱ्या अर्थाने सुखी होणार नाही, असे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे मत होते. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी विधीमंडळ व विधीमंडळाच्याबाहेर शेतकरी, कष्टकऱ्यांसाठी अनेक लढ्यांची निर्मिती केली. काँग्रेस पक्षाशी समोरासमोर दोन हात करतांना मुंबई विधीमंडळात शेतकऱ्यांचे कर्ज निवारण, कुळकायदा, जमीन महसूल, तंबाखूवरील कर, कर्ज तहकुबी आणि करवाढ अशी महत्त्वपूर्ण बिले चर्चेला आणली. त्यावर अभ्यासपूर्ण व वास्तविक परिस्थितीचे दाखले देऊन आपली व आपल्या पक्षाची मते मांडली. १३ सप्टेंबर १९३७ रोजी स्वतंत्र मजूर पक्षाच्या नेतृत्वाखाली शेतकऱ्यांच्या विराट मोर्चा काढून कौन्सिल हॉलला वेढा दिला. १७ नोव्हेंबर १९३७ रोजी खोती & जमीनदारी नष्ट करण्याचे मुंबई विधीमंडळात बिल मांडले. स्वतंत्र मजूर पक्षाचे मुखपत्र 'जनता'तून शेतकऱ्यांवरील अन्यायाला वाचा फोडण्याचे काम केले. यापुर्वी भारताला १९३५ च्या अधिनियमाप्रमाणे प्रांतिक स्वातंत्र्य मिळाल्यावर 'जमीनदारी नष्ट करणारे विधेयक' भारतात सर्व प्रथम डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी दि. १७ सप्टेंबर १९३६ साली मुंबई कायदेमंडळात मांडले."

पुणे अधिवेशनात दि. १९/०९/१९३७ रोजी खोती नष्ट करणारे बिल मांडल्यानंतर आपल्या तीन मिनीटांच्या भाषणात समर्थनामध्ये काही मुद्याद्वारे खोत हे शेतकऱ्यांची किती निर्दयपुर्वक पिळवणूक करतात, हे सभागृहाच्या निदर्शनास आणून दिले. त्याबाबतीत डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर म्हणतात, "खोती पध्दती रत्नागिरी जिल्हा आणि कुलाबा व ठाणे जिल्ह्यातील काही भाग यांच्यात चालू आहे. खोताने कुळाकडून सारा वसूल करावयाचा व सरकारला ठरलेली रक्कम द्यावयाची कुळाकडून वसूल करण्याची रक्कम खोताने ठरवायची असल्याने खोत कुळाकडून हवी तशी रक्कम जबरदस्तीने वसूल करतात. कुळांनी या पध्दतीविरुद्ध चळवळ चालवलेली आहे. तेंव्हा खोती पध्दत बंद करावी आणि सरकारने खोताला नुकसान भरपाई द्यावी आणि कुळांकडे जमिनी ठेऊन त्यांना शोतीसाठी आर्थिक सहाय्य द्यावे."

या विलाला सरकार मार्फत श्री. एस. एल. करंदीकर यांनी विरोध केला. व शासन आगामी काळात 'लॅंड रेव्ह्यु' संबंधी बिल आणणार आहे व त्यात खोती पध्दतीचाही विचार केला जाणार आहे. तेंव्हा त्यासाठी स्वतंत्र विलाची आवश्यकता नाही, असे मत मांडले. डॉ. आंबेडकरांनी अध्यक्षंच्या असे निदर्शनास आणून दिले की, सरकार ज्यावेळेस हे बिल सभागृहात आणिल व त्या विलात जर माझ्या विलाप्रमाणे तरतुदी असतील तर हे बिल मी परत घेईन व हे बिल मांडण्यास अध्यक्षंनी परवानगी दिली परंतु सरकारने त्या विलाची जास्त दखल घेतली नाही. हे बिल पास होण्याकरिता जनमताचा रेटा तयार करण्यासाठी स्वतंत्र मजूर पक्षाच्यावतीने कणकवली व चिपळून येथे शेतकऱ्यांच्या जाहीर सभा घेतल्या. कणकवली, रत्नागिरी येथील परिषदेत डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर म्हणाले, "खोतीचे बिल नापास झाले तर कुळांनी पुढील मक्ता देऊ नये, बिल नापास झाले तर सत्याग्रह करून मी तुरुंगवास पत्करणार" असे उद्गार काढले."

त्यानंतर १६ मे १९३८ रोजी चिपळून परिषदेत डॉ. आंबेडकर अधिक आक्रमक होऊन काँग्रेस पक्षावर टिका करतात. काँग्रेसने निवडणुकांच्या वेळी दिलेली अभिवचने पाळली नाहीत. काँग्रेसच्या या धोरणामुळे गेली दहा महिने खोती विलागारख अत्यंत महत्त्वाचे बिल पडून आहे. काँग्रेस हे शेटजी भटजींच्या पैशावर चालत आहे. तेंव्हा मला या मुठभर शेटजी भटजींचे राज्य नको तर, "मला तुमच्यापैकी एखादी व्यक्ती प्राईम मिनिस्टर झालेली पाहावयाची आहे. तुम्ही खोतांच्या विरोधात संपूर्ण

ताकतीनिशी उभे राहिले पाहिजे. त्यांनी अरे म्हटल्यावर आपण त्यांना कारे द्वारे प्रति उत्तर दिले पाहिजे. यासाठी सर्वांनी जातीभेद, धर्मभेद विसरून खोत्यांच्या विरोधात समर्थपणे उभे राहिले पाहिजे. "काही खोत कुळास म्हणतात की, तुझा आंबेडकर काय करतो ते पाहून घेईन. हे खोत माझी व त्यांची लायकी सारखीच समजतात काय? कोणताही खोत माझ्यापुढे आल्यास मी सहजा&सहजी त्याचा पाडाव करीन ते माझी व त्यांची स्वतःची तुलना करीत असल्यास मी म्हणेन कोठे मी हिमालय पर्वत व कोठे हा मुतखडा."

याप्रकारे आक्रमक शैलीतून त्यांनी खोतींच्या विरुद्ध आपली मते व्यक्त केली. विधीमंडळात काँग्रेस पक्षाचे सदस्य जास्त असल्याने आम्ही मांडलेले बिल ते पास करतील काय? याबाबत शंका आहे. जर त्यांनी बिल पास नाही केले तर तुम्ही खोतास 'मक्ता' देण्याचे बंद करावे, असेही आव्हान केले व सदैव माझ्या पक्षाचे कार्यकर्ते हे तुमच्या हिताकरिता झटतील व प्रसंगी तुरुंगातही जातील. 'कुळांना पिढ्यानपिढ्या स्वतंत्र मजूर पक्षाशी संबंध कायम ठेवण्याचे सुचविले. या स्वतंत्र मजूर पक्षाचे अंतिम ध्येय हेच आहे की येथील सर्वहारा वर्ग शेतकरी, कामकरी, मजूर, अपुश्य या सामाजिक व आर्थिक सर्वहारा वर्गाच्या हातात सत्ता गेली पाहिजे व त्यांचे सरकार स्थापन झाले पाहिजे."

शांततेच्या माध्यमातून हे प्रश्न सुटले पाहिजेत यावर भर होता. नंतर १३ सप्टेंबर १९३७ रोजी श्री. दौलतराव जाधव, श्री. राजाराम भोळे, श्री. अनंतराव चित्रे, श्री. शामराव परुळेकर यांनी आपल्या नेतृत्वात लाल बावट्याच्या सहाय्याने अस्पृश्य कामगार व शेतकरी यांची मिरवणूक काढून पुण्यात मुंबई कायदेमंडळाचे अधिवेशन सुरु असतांना कौन्सिल हॉलला गराडा दिला होता. सहभागी शेतकऱ्यांनी व कामगारांनी शेतसारा तहकुबी करणे, कर्ज तहकुबी ताबडतोब करणे आणि डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर जिंदाबाद अशाप्रकारच्या घोषणा दिल्या होत्या. अहमदनगर येथून आलेल्या मिरवणुकीचे नेतृत्व कोळसे पाटील यांनी केले होते. या मिरवणुकीत श्री. इंदुलाल याज्ञिके, श्री. भाई डांगे, श्री. पोतनीस, श्री. बुखारी, श्री. चितळे, भाई भुस्कुटे, डॉ. भुतकर इत्यादी मंडळी सामील झाली होती. त्या मिरवणुकीच्या आग्रभागी कोयता व हातोडा यांचे चित्र काढले होते. तारीख १ जानेवारी १९३८ रोजी रत्नागिरी जिल्हा तिलोरी कुणबी परिषद भरली असतांना तेथे उपस्थित असलेल्या तिलोरी कुणबी, महार, मुसलमान, शेतकरी यांच्या १५ हजाराच्यावर समुदयास डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचा संदेश वाचवून दाखविण्यात आला. त्या संदेशात शेतकरी वर्गांनी आपआपसातले मतभेद दुर करून आपली संघटना उभारली पाहिजे. आणि शेतकऱ्यांची बाजू घेणारा स्वतंत्र मजूर पक्ष असून या पक्षात सामील व्हा, असा आशय होता. तो संदेश १ व ८ जानेवारी १९३८ च्या जनता पत्रात प्रसिध्द करण्यात आला होता.

शेतकरी चळवळ अधिक तीव्र करित स्वतंत्र मजूर पक्ष व इतर शेतकरी संस्थानी सहकार्य करून एक मोर्चा कमिटी निवडून मुंबई कौन्सिल हॉलवर कोकण, सातारा, नाशिक वगैरे जिल्हयातील शेतकरी बांधवाचा अपुर्व मोर्चा कौन्सिलवर नेण्याचे ठरविले होते. त्यानुसार सोमवार ता. १० जानेवारी १९३८ रोजी वरील ठिकाणचे सर्व शेतकरी आपल्या मिरवणुकी घेऊन दुपारी दीड वाजता आज्ञाद मैदानावर जमले. कोकणातून आलेले शेतकरी बांधव 'व्हिक्टोरिया डॉक' मधुन बोरीबंदर पुढील मैदानावर हजर झाले. इतर शेतकऱ्यांचे गट परळ येथील कामगार मैदानावर जमून ते प्रचंड मिरवणुकीने आज्ञाद मैदानावर आले. या मिरवणुकीबरोबर खोती पध्दती नष्ट करा. सावकारशाहीला मुठमाती दया शेतकऱ्यांचा विजय असो वगैरे आशयाच्या मोठमोठ्या पताका फडकत होत्या.

पाहता&पाहता शेतकऱ्यांच्या मिरवणुकीत २० ते २५ हजारापर्यंतचा जमाव जमला. या जमावाला शिस्त राखण्याचे काम भाई चित्रे, याज्ञिके, परुळेकर, पोतनीस, प्रधान, मिरजकर, लालजी पेंडसे, सुरवा टिपणीस, मडके बुवा जाधव, राजाराम भोळे, डॉ. भोईर यांनी केले. आपल्या भाषणात डॉ. आंबेडकर म्हणाले, "कष्टाळू लोकांची संघटना करावयाची झाल्यास त्यात जातीभेद, धर्मभेद यांना मुळीच थारा मिळता कामा नये. हा कष्टाळूवर्ग अगोदरच बिकट आर्थिक दडपणाने दडपला गेलेला आहे. मी म्हणत आहे त्याप्रमाणात अशा तऱ्हेचे सर्व जातींच्या कष्टाळूवर्गांचे हे संघटन पाहून मला आनंद होत आहे. म्हणूनच आजचा दिवस मी मोठया भाग्याचा समजतो. कारण की, आजची आपली संघटना केवळ स्वार्थ त्यागाच्या बळावर उभारलेली आहे. श्रमजिवीवर्गाने काँग्रेससारख्या श्रीमंत वर्गीय पक्षावर विश्वास ठेऊ नये. आपणास माहितच आहे की, या जगात ज्याचे घर पेटते, ज्यांच्या घराला आग लावली जाते, त्यांचे व जो आग लावतो, त्यांचे कधीतरी संगनमत होईल काय? आपण साधारणपणे प्राणीमात्राकडेही दृष्टी फेकली तरी साप व मृगुस कधीतरी एकत्र होऊ शकतील का? तसेच लंदीर&मांजरांची मैत्री जमेल का? अशारितीने निसर्गाविरुद्ध सृष्टी निर्माण करण्याविषयी आपण कधीतरी विश्वास बाळगाल का? आणि आपण त्याच दृष्टीने श्रीमंताची पाठीराखी काँग्रेसकडे पाहिले पाहिजे. काँग्रेसचे जवळपास सर्वच सभासद सावकार, जमीनदार आणि खोत श्रीमंत असेच आहेत. देण्यात बट्टा करणारे लोक गरीबांच्या कल्याणाची गोष्ट करू शकणार नाहीत. मते मागत असतांना तुमच्या हिताचे काम करू, असे म्हणणारे आता तुमच्याकडे दुंकुनही पाहत नाहीत. त्यासाठी तुम्ही

सावध असले पाहिजे. खरे पाहिले तर जगात फक्त दोनच जाती आहेत. पहिली श्रीमंताची व दुसरी गरीबांची या शिवाय तिसरा वर्ग म्हटला म्हणजे मध्यम वर्ग होय. "जगातल्या कोणत्याही उज्वळ चळवळीच्या नाशास हाच वर्ग कारणीभूत होत असतो." आपल्या अज्ञानामुळे २० टक्के लोक ८० टक्के लोकावर राज्य करतात. त्यासाठी जागृत झाले पाहिजे. काँग्रेस तर तुमच्या हिताची कोणतीच धोरणे घेणार नाही व आमच्या स्वतंत्र मजूर पक्षाचे १४&१५ सभासद आहेत. इतक्या कमी बळावर कायदे पास करून घेणे अशक्य आहे. तेव्हा भांडवलदार वर्गाच्या लोकांना मते देऊ नका. जात & पात विसरून आपली संघटना सक्षम करा. कोकणातील स्थिती लक्षात घेतली तर तेथील खोत संख्येने कमी असतांना १३ लक्ष शेतकऱ्यांवर हुकूमत चालवतात.

या प्रचंड मोर्च्याला संबोधित केल्यानंतर डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर आपल्या शिष्टमंडळासहित मुख्यमंत्री ना. खेर यांना भेटले. त्याप्रसंगी शेतकऱ्यांच्या पुढील मागण्या सादर केल्या.

मूलभूत मागण्या १. शेतकरी वर्गाला स्वतंत्रपणे व सुखासमाधानाने राहता यावे म्हणून जमिनीची प्रत्यक्ष मशागत करणाऱ्यालाच त्याच्या मेहनतीचे फळ मिळाले पाहिजे. २. जमिनीची मशागत करून तीवर जगणाऱ्या शेतकऱ्यांना न्याय द्यायचा असेल तर असेल व त्यांच्या आर्थिक हिताची व्यवस्था व्हायची असेल तर खोत इनामदारांसारखे (जमिनदार) मध्यस्थ नसले पाहिजेत.

३. जमीन कसणाऱ्या शेतकऱ्यावर कर अगर पट्टी बसविण्यापूर्वी त्याला चरितार्थापुरती योग्य ती सोय करून देणे हे सरकारने आपले कर्तव्य मानले पाहिजे. ४. त्याचप्रमाणे शेतमजुरांना किमान मजुरी देण्याची कायद्याने सोय करून त्यांच्या हिताला जपणे हेही लोकमतवादी सरकारचे कर्तव्यच आहे.

तातडीच्या मागण्या ५. ज्याप्रमाणे थकलेल्या शेतसारा बाक्या माफ करण्यात आल्या. त्याचप्रमाणे आजपर्यंत थकलेल्या बाक्याही ताबडतोब माफ करण्यात याव्यात. ६. जमिनीचे किमान उत्पन्न ठरवून त्यापेक्षा कमी उत्पन्नावर सारा अजिबात माफ करावा व किमान उत्पन्नापेक्षा जास्त उत्पन्न असलेल्या जमिनीवर वाढत्यामानाने सान्याची आकारणी करण्याच्या दृष्टीने जमीन महसूल कायद्यात दुरुस्ती झाली पाहिजे. ज्याप्रमाणे बाजारभाव उतरले असल्यामुळे ही दुरुस्ती होईपर्यंतच्या ज्यांना सालिना ७५ रु अगर त्यापेक्षा कमी शेतसारा द्यावा लागतो. त्यांचा सारा ताबडतोब ५० टक्क्यांनी कमी केला पाहिजे. ७. खोतीपध्दती व ईनामदारीपध्दती ह्या आर्थिकदृष्ट्या नुकसानकारक व सामाजिकदृष्ट्या जुलमी असल्यामुळे ह्या पध्दती भरपाईसह अगर भरपाईशिवाय नष्ट करण्यासाठी कायदा करण्याची व्यवस्था ताबडतोब झाली पाहिजे. त्याचप्रमाणे कुळाकडून खंड वसूल करण्यासाठी व त्यांना छळण्यासाठी जमीनदार जे जे मदती दाव्यांसारखे जुलमी उपाय योजतील अगर योजण्याचा बेत करतील ते ते सर्व ताबडतोब बंद पडले पाहिजे व सरकारने ह्यासाठी योग्य ती व्यवस्था करावयास पाहिजे. ४. (१) तीन वर्षे जमीन कसणाऱ्या कुळाला कायमकुळ समजले जावे, असा कायदा सर्व जमिनदारांच्या कुळांना लागू केला पाहिजे. या कायद्याला बगल देण्याची कारवाई जमिनदारांना करता येऊ नये. म्हणून एक लॅंड कमिशन नेमण्यात यावे व या कमिशनच्या परवानगी खेरीज कुळाच्या अंगाखालील जमीन काढून घेतली जाता कामा नये. कुळे जोपर्यंत खंड देत आहेत, तोपर्यंत त्यांच्याकडे तीन वर्षे असलेली जमीन कोणत्याही सबबीवर काढून घेतली जाता कामा नये. २. सा&यांच्यामानाने फक्त तिसरा हिस्सा अधिक खंड घ्यावा. जास्त खंड कुळांकडून घेता येऊ नये. ५. लहान शेतकऱ्यांची पाणीपट्टी ५० टक्क्यांनी कमी केली पाहिजे. बहुसंख्य लहान लहान शेतकरी व कुळे यांना फायदेशीर होईल, असे धोरण इरिगेशन खात्याने चालविण्याच्या दृष्टीने इरिगेशन कायद्यात दुरुस्ती केली पाहिजे. ६. सर्व खेड्यांना मोफत चराई राने असावीत. ७. कर्ज निवारणाचा योग्य तो कायदा सर्वत्र लागू होईपर्यंत कर्ज तहकुबी जाहीर करावी. ८. शेतकऱ्यांच्या हातून सावकारांच्या हाती जमीन जाऊ नये. या दृष्टीने सावकारावर बंधने घालावीत. ९. शेतकऱ्यांच्या निर्वाहासाठी लागणारी किमान जमीन व त्यांच्या चरितार्थाला लागणाऱ्या वस्तुवर सावकारी जप्ती आणण्यास बंदी झाली पाहिजे. १०. वयास आलेल्या सर्व स्त्री पुरुषास मताधिकार. ११. वेठबिगार करून घेणे व बेकायदेशीररितीने पैसे उकळणे हे फौजदारी गुन्हें ठरविले पाहिजेत. १२. जमीन महसूल खात्यातील सर्व मॅजिस्ट्रेटी अधिकार काढून घ्यावेत. १३. कसता येण्याजोगी सर्व पडित जमीन उपरी शेतमजुरांना मोफत वाटून द्यावी.

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी स्वतंत्र मजूर पक्षाच्या माध्यमातून शेतकरी वर्गात जाणीव जागृती निर्माण करून त्यांचे शोषण काँग्रेस कशाप्रकारे करित आहे, हे स्पष्ट केले. कुणबी वर्गाने मोठ्या संख्येने स्वतंत्र मजूर पक्षाचे सभासद व्हावेत. कारण हाच पक्ष कामकरी व शेतकरी वर्गाचे हित साधणारा पक्ष आहे. खोती पध्दती ही एक गुलामगिरी आहे व या बाबतीत किती अन्याय होतात, किती दुःख भोगावी लागतात, हे तुम्हाला ठाऊक आहे. खोती नष्ट करण्याबाबत काँग्रेसने पुढाकार घेतला नाही. यावरून काँग्रेस कोणाचे हे तुमच्या लक्षात येईल. काँग्रेसची बढती यापुढे होणार नाही. स्वतंत्र मजूर पक्ष हे झाड आज लहान असले तरी ते झपाट्याने वाढणार आहे. तुम्ही त्याच्या छायेला बसणार असून सर्व ब्राम्हणेत्तर श्रमजीवी जनताही बसणार आहे."

२० मे १९३८ रोजी महाड, गाडीतळात भरलेल्या जाहीर सभेत शेतकऱ्यांना मार्गदर्शन करतांना

डॉ. बाबासाहेब म्हणतात., "काँग्रेसने विधीमंडळात निष्फळ व निरुपयोगी बिले मांडून पास केली व विकण्यास बंदी करणारे बिल पास केले. शेतकऱ्यांनी काढलेल्या मोर्च्याला घाबरून त्यांनी जमीन अनेक उपसुचना विचारात घेतल्या नाही. स्वतंत्र मजूर पक्षामार्फत मांडलेल्या शेतकऱ्यांच्या हिताच्या कधीही हित साधणार नाही व वरील कृत्यावरून असेच दिसते की, त्यांनी शेतकऱ्यांची फसवणूक केली आहे. मी खोती नष्ट करण्यासाठी आवश्यक ते प्रयत्न करीन. कारण खोती नष्ट करण्याचे मी हाती आमच्या सोबत आलात तर खोती नष्ट करायला काहीच वेळ लागणार नाही.

दि. १२ ऑक्टोबर १९३९ रोजी सरकारी पक्षाने शेतकऱ्यांचे कर्जे निवारण विधेयकाचा मसुदा मुंबई कायदेमंडळात मांडला." शेतकऱ्यांना स्वस्त न्याय मिळावा याची तरतूद करावी. शेतकऱ्यांच्या बरोबरीनेच गवत कापणारे, लाकूड तोडणारे यांनाही त्यांचा फायदा मिळावा. शेतकऱ्यांना कर्जावर ५० टक्के सुट मिळावी इ.चा समावेश करता येतो.

दि. ४ फेब्रुवारी १९३९ रोजी मुंबई विधान सभेत कुळांना संरक्षण देणारे बिल मांडले गेले. त्या देण्यासाठी लादलेल्या अटी अनिष्ट आहेत. या धोरणामुळे कुळ वर्ग निराश होईल. या बिलाला विरोध करतांना खालील मुद्यावर स्वतंत्र मजूर पक्षाचा आक्षेप होता.

१) बिलाची व्याप्ती अत्यंत मर्यादित होती. २) खंड ठरविण्याची योजना अत्यंत सदोष होती. ३) कुळांना संरक्षण देण्यासाठी त्यांच्यावर लादलेल्या अटी अनिष्ट होत्या.

स्वतंत्र मजूर पक्षाच्या माध्यमातून एकूणच शेतकरी वर्गास न्याय देण्यासाठी प्रयत्न केला गेला. शिवाय डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी आपले समाजकारण, राजकारण करतांना या वर्गाला डोळ्यापुढे ठेऊनच एक व्यापक लढा उभारला होता.

संदर्भ:-

१. गायकवाड प्रदिप(संपादक), (२००३), डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांची समग्र भाषणे खंड.२, क्षितीज पब्लिकेशन, नागपूर. पृष्ठ क्र.५
२. खैरमोडे चां.भ., (१९९८), डॉ. भीमराव रामजी आंबेडकर खंड ७, सुगावा प्रकाशन, पुणे. पृष्ठ क्र. ६८२
३. गोखले द.न., (२००६), डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे अंतरंग, मौज प्रकाशनगृह, मुंबई. पृष्ठ क्र. २०९
४. पवार ज.वी., (२०१३), विश्वरत्न डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर, मेत्ता प्रकाशन, मुंबई. पृष्ठ क्र. १०१
५. खैरमोडे चां.भ., (१९९८), डॉ. भीमराव रामजी आंबेडकर खंड ७, सुगावा प्रकाशन, पुणे. पृष्ठ क्र. ६३
६. 'जनता' दि. २८/०५/१९३८
७. डॉ.नरवडे शेषराव, (२०११), डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर आणि स्वतंत्र मजूर पक्ष (१९३६&१९४२), निर्मल प्रकाशन, नांदेड. पृष्ठ क्र. ६३
८. मून वसंत, नरके हरी, प्रा. गोडघाटे अशोक, प्रा. डॉ. कासारे म.ल., कांबळे एन. जी.(संपादक), (२००२), डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर लेखन आणि भाषणे खंड&१८, भाग&२, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर चरित्र&साधने प्रकाशन समिती, उच्च आणि तंत्रशिक्षण विभाग, महाराष्ट्र शासन. पृष्ठ क्र. ७२
९. कित्ता पृष्ठ क्र. ७२ ते ७८
१०. गायकवाड प्रदिप (संपादक), (२००३), डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांची समग्र भाषणे खंड.२, क्षितीज पब्लिकेशन, नागपूर. पृष्ठ क्र. १२१, १२२
११. डॉ.नरवडे शेषराव, (२०११), डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर आणि स्वतंत्र मजूर पक्ष (१९३६&१९४२), निर्मल प्रकाशन, नांदेड. पृष्ठ क्र. ५६

Special Issue
Jan -2016

ISSN -2250-0383
IMPACT FACTOR - 0.421

International Multi Disciplinary Research Journal

शोधकांक

विशेषांक

राज्यशास्त्र विभाग आयोजित आंतरविद्याशाखीय राज्यस्तरीय चर्चासत्र

भारताच्या जडणघडणीत
महात्मा गांधी आणि डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर
यांचे योगदान

दि. १५ व १६ जानेवारी २०१६

संपादक

डॉ. दत्तात्रय बाबळे

राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख

सहसंपादक

डॉ. पद्माकर गोरे
इतिहास विभाग प्रमुख

प्रा. सोमनाथ पाटील
अर्थशास्त्र विभाग प्रमुख

प्रकाशक

डॉ. प्रदीप पाटील
प्राचार्य

प्रा. पराग चौधरी
उपप्राचार्य

साहेबराव शंकरराव ढमढेरे कला व वाणिज्य महाविद्यालय
तळेगाव ढमढेरे, ता. शिरूर, जि. पुणे.

(The Editor, Editorials Board & Publisher assume no responsibility for
statements and opinions expressed by the authors in this souvenir Abstract)